

UCHWAŁA NR XXIX/313/22
RADY GMINY BORZYTUCHOM

z dnia 21 grudnia 2022 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Borzytuchom oraz
Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Borzytuchomiu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2022.559 t.j. ze zm.) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2022.2000 t.j. ze zm.) Rada Gminy Borzytuchom uchwala, co następuje:

§1

Po rozpatrzeniu skargi z dnia 03 listopada 2022r. na działalność Wójta Gminy Borzytuchom oraz Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Borzytuchomiu, w której skarżący skarży się na „zorganizowane działanie” ww. osób obejmujących funkcje publiczne, w celu „zamierzonego dręczenia i torturowania jego rodziny” poprzez brak należytej pomocy, uznaje się skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Borzytuchom, zobowiązując go do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Beata Kudlik

Załącznik do uchwały Nr XXIX/313/22
Rady Gminy Borzytuchom
z dnia 21 grudnia 2022 r.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2022.2000 t.j. ze zm., dalej jako k.p.a.) skargi na działalność wójta oraz kierownika gminnego ośrodka pomocy społecznej jako kierownika gminnej jednostki organizacyjnej, rozpatruje rada gminy, wyrażając swoje stanowisko w formie uchwały.

Skarżący w piśmie z dnia 03 listopada 2022r. przesłanym za pośrednictwem poczty elektronicznej do Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, a następnie uzupełnionym o dodatkowe wyjaśnienia z dnia 24 listopada 2022 roku, zarzuca Wójtowi Gminy Borzytuchom i Kierownikowi Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Borzytuchomiu „zorganizowane działanie” w celu „zamierzonego dręczenia i torturowania jego rodziny” poprzez brak należytej pomocy.

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku działając na podstawie art. 231 § 1 k.p.a. przekazał Radzie Gminy Borzytuchom skargę na działalność stanowiskową Wójta Gminy Borzytuchom i Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Borzytuchomiu, w tym realizację przez gminę zadań własnych, jako organowi właściwemu, zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 15 grudnia 2022r. dokonano analizy zarzutów podniesionych w w/w skardze. Na posiedzeniu tym wysłuchano również wyjaśnień Wójta Gminy i Kierownika GOPS w Borzytuchomiu oraz zapoznano się z dokumentacją sprawy.

Po przeanalizowaniu sprawy Komisja uznała, że zarzuty skarżącego dotyczące „zorganizowanego działania” ww. osób obejmujących funkcje publiczne w celu „zamierzonego dręczenia i torturowania jego rodziny” poprzez brak należytej pomocy, nie znajdują potwierdzenia w rzeczywistości.

Komisja na podstawie wyjaśnień Kierownika GOPS i Wójta Gminy oraz zgromadzonej dokumentacji ustaliły, co następuje.

Od czasu przeprowadzenia się na teren Gminy Borzytuchom (konkretnie do miejscowości Dąbrówka) w roku 2020, skarżący wraz z rodziną byli stałymi podopiecznymi tutejszego GOPS. Korzystali w sposób stały z wielu form pomocy w tym zasiłku stałego, zasiłków okresowych, zasiłków celowych, ponadto ze świadczeń rodzinnych i świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Skarżący wraz z rodziną wynajmował budynek mieszkalny w miejscowości Dąbrówka. Z uwagi na to, że w czerwcu 2022 roku do GOPS w Borzytuchomiu zaczęły dochodzić informacje, że rodzina skarżącego nie zamieszkuje już w Dąbrówce, w dniu 23 czerwca 2022 roku pracownicy socjalni pojechali w środowisko. Pracownicy zapukali do drzwi wejściowych. Nikt nie otwierał. Nie było słyhać szczekania psa. W oknach od wewnątrz zawieszono czarne folie. W drzwiach wejściowych znajdowały się kartki (możliwe awiza). Na podwórzu nie było kur.

Wobec powyższego GOPS zwrócił się o informacje do właścicieli nieruchomości. W piśmie z dnia 28 czerwca 2022 roku właścicielka poinformowała GOPS, że skarżący wraz z rodziną nie mieszkają na terenie nieruchomości od dnia 10 czerwca 2022 roku. Właścicielka oświadczyła, że nie zna aktualnego adresu zamieszkania skarżącego.

W dniu 22 lipca 2022 r. skarżący w drodze wiadomości mailowej złożył wniosek o przyznanie świadczeń z pomocy społecznej w postaci zasiłku okresowego oraz zasiłku

celowego na zakup leków i jedzenia. W uzasadnieniu wskazał, że obecnie przebywa z dziećmi na wakacjach i tym samym nie będzie możliwości przeprowadzenia wywiadu środowiskowego z rodziną.

Jak się później okazało w okresie wakacyjnym skarżący wraz z rodziną popłynął w rejs do Barcelony własnym jachtem dalekomorskim o czym informował na stronie internetowej <https://zrzutka.pl>, gdzie napisał, że jacht kupił za własne pieniądze.

Decyzją z dnia 02.09.2022 roku umorzono w całości postępowanie w sprawie przyznania skarżącemu zasiłku okresowego oraz zasiłku celowego. Przyczyną umorzenia postępowania był fakt, że skarżący nie posiada miejsca zamieszkania na terenie gminy Borzytuchom.

Miejsce zamieszkania ustala w oparciu o przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r.- Kodeks cywilny (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 1025 ze zm., zwany dalej jako Kodeks cywilny) w szczególności TYTUŁ II Osoby DZIAŁ I Osoby fizyczne Rozdział II Miejsce zamieszkania. Ustawa o pomocy społecznej nie definiuje bowiem pojęcia "miejsce zamieszkania". W związku z tym w doktrynie i orzecznictwie utrwalone jest stanowisko, wychodząc z zasady jednolitości systemu prawa, należy uwzględnić regulacje zawarte w Kodeksie cywilnym. Zgodnie z art. 25 Kodeksu cywilnego „*Miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu.*” W świetle art. 25 Kodeksu cywilnego o miejscu zamieszkania decydują dwa czynniki: zewnętrzny (fakt przebywania) i wewnętrzny (zamiar stałego pobytu). Oznacza to, że dla uznania faktu zamieszkiwania danej osoby w określonej miejscowości, konieczne jest ustalenie kumulatywnego występowania dwóch przesłanek, a mianowicie przebywania i zamiaru stałego pobytu w określonej miejscowości. W sprawie skarżącego nie została spełniona przesłanka faktu przebywania w miejscu zamieszkania. Skarżący wraz z rodziną nie mieszkają bowiem w miejscowości Dąbrówka od dnia 10 czerwca 2022 roku.

Decyzją z dnia 12.04.2021 roku skarżącemu przyznano zasiłek stały. W dniu 25.05.2022 roku przeprowadzono ze skarżącym ostatni wywiad środowiskowy. Z art. 107 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej wynika, że w przypadku osób korzystających ze stałych form pomocy aktualizację wywiadu środowiskowego sporządza się, mimo braku zmiany, nie rzadziej niż co 6 miesięcy. Wobec faktu, iż termin 6 miesięcy od dnia przeprowadzania ostatniego wywiadu środowiskowego ze skarżącym upływał w dniu 25.11.2022 roku, pismem z dnia 09.11.2022 roku (doręczonym w dniu 14.11.2022 roku) GOPS w Borzytuchomiu zwrócił się do skarżącego o wskazanie miejsca pobytu, w celu przeprowadzenia aktualizacji wywiadu środowiskowego. W ww. piśmie wskazano, że zgodnie z *Rozporządzeniem Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego (Dz. U. z 2021 poz. 893)* wywiad środowiskowy przeprowadza się z osobą lub rodziną w miejscu zamieszkania lub pobytu. Ponadto w ww. piśmie w sposób jednoznaczny napisano, że nie wskazanie adresu spowoduje brak możliwości przeprowadzenia aktualizacji wywiadu, a co za tym idzie uchylenie decyzji w sprawie zasiłku stałego z tytułu umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W piśmie z dnia 16.11.2022 roku skarżący odmówił zgody na przeprowadzenie wywiadu uzasadniając to tym, że żadne przepisy nie nakazują przeprowadzenia aktualizacji rodzinnego wywiadu środowiskowego.

Wobec powyższego Kierownik GOPS był zmuszony decyzją z dnia 29.11.2022 roku uchylić decyzję w sprawie przyznania skarżącemu zasiłku stałego. Zgodnie bowiem z art. 107 ust. 4a ustawy o pomocy społecznej **niewyrażenie zgody** na przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego przez osoby lub rodziny ubiegające się o świadczenia z pomocy społecznej **lub na jego aktualizację przez osoby lub rodziny korzystające ze świadczeń z pomocy społecznej stanowi podstawę do odmowy przyznania świadczenia, uchylenia decyzji o przyznaniu świadczenia** lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.

Mając na uwadze powyższe, Komisja stwierdziła, że w rzeczywistości sytuacja skarżącego przedstawia się zgoła odmiennie niż przedstawiono to w skardze. Postępowanie Wójta Gminy i Kierownika GOPS mieściło się w ramach obowiązujących procedur prawnych. Wszystkie zarzuty skarżącego są nieprawdziwe, w tym całkowicie pozbawione podstaw jest twierdzenie skarżącego, że Wójt Gminy i Kierownik GOPS znęcają się i gnębią rodzinę skarżącego w celu zmuszenia skarżącego do odstąpienia od ścigania karnego i cywilnego wpływowych lekarzy z powiatu bytowskiego. W rzeczywistości jest wręcz przeciwnie niż opisuje to skarżący. To skarżący wielokrotnie dopuszczał się przestępstwa znieważenia pracowników i Kierownika GOPS oraz Wójta Gminy, a nawet dopuścił się gróźb naruszenia nietykalności cielesnej pracownika GOPS. W sprawach tych prowadzone są postępowania karne przez organy ścigania.

Wobec powyższego należało uznać skargę za bezzasadną.